

ΕΤΟΣ 63ον

19 Ιουλίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (3242)

ΜΕ ΤΙ ΑΣΧΟΛΟΥΜΑΣΤΕ...

Ἡ ἐποχή μας, ὁ κόσμος μας, μᾶς ἔχει γεμίσει, μᾶς ἔχει χορτάσει, μᾶς ἔχει παραφορτώσει μὲ λόγια. Μιά ἀκατάσχετη φηλιαρία καὶ λογοδιάρροια χαρακτηρίζει τὸ κοινωνικὸ γίγνεσθαι μὲ κύριο σημεῖο τὴν ἀνάδειξη ἀσήμαντων θεμάτων καὶ δευτερευόντων, σὲ βάρος πάντα τῶν σημαντικῶν καὶ πρωτευόντων. Μεγάλιο μερίδιο εὐθύνης σὲ αὐτὸ φέρουν τὰ Μ.Μ.Ε. καὶ ὅσοι ἐκφέροντας δημόσιο λόγο δημαγωγοῦν. Ὁ θόρυβος δὲ καὶ ἡ βοή ἀπὸ τὰ ἀνάξια λόγου, πού μὲ τὸν ἀνάλογο ἡοῦστρο προβάλλονται ὡς σπουδαῖα, ἔχει ἐγκαθιδρύσει μιὰ ἰδιότυπη λογοκρισία. Πράγματι, στὰ παλιὰ χρόνια λογοκρισία ἦταν τὸ νὰ σοῦ κάνουν προληπτικὸ ἔλεγχο στὸ κείμενο ἢ στὴν ἐκφορά τοῦ λόγου καὶ νὰ περικόπτουν ὅποια, κατὰ τὴν κρίση τοῦ λογοκριτῆ, σημεῖα λογίζονταν ὡς ἐπικίνδυνα ἢ ἀνεπιθύμητα γιὰ τοὺς κρατοῦντες. Σήμερα δὲν ὑφίσταται κάτι τέτοιο, καθὼς τὸ μόνο πού ἔχει νὰ κάνει τὸ ὅποιο καθεστῶς εἶναι νὰ ἀφήσει τὴ φηλιαρία καὶ τὴν πολυλογία νὰ πνίξει στὸν θόρυβο καὶ τὴ βοή κάθε σοβαρῆ φωνῆ καὶ κριτικὸ λόγο. Κι ἔτσι, στὶς ἡμέρες μας ἡ φωνὴ τῆς ἀλήθειας, τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου δὲν κινδυνεύει ἀπὸ φήμωση. Ἀντίθετα κινδυνεύει ἀπὸ τὸν θόρυβο πού δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀκουστῆ, καθὼς οἱ ἡλαρυγισμοὶ καὶ οἱ κορῶνες τῶν λογοκόπων καὶ δημαγωγῶν πνίγουν τὸν λόγο τῆς ἀποκεκαλυμμένης ζωῆς, ἐπιβάλλοντας τὴν ἀνόητη φηλιαρία καὶ τὴ στείρα ἀντιπαράθεση γιὰ ἀνάξια λόγου ζητήματα.

«Μωρὰς Ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιϊστασο»

Χαρακτηριστικὴ ἡ παρότρυνση τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρὸς τὸν μαθητὴ του καὶ ἀπόστολο Τίτο, τὸν ὁποῖο εἶχε ἐγκαταστήσει πρῶτο Ἐπίσκοπο Κρήτης. Ὑπάρχουν ζητήματα γιὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἄξιο καὶ δίκαιο νὰ γίνουν συζητήσεις, νὰ δοθοῦν διευκρινίσεις, νὰ ἀναλωθεῖ χρόνος καὶ πνευματικὴ προσπάθεια, γιὰ τὴν προσηγορίαν γνώσεις, καλλιεργοῦν τὸ ὑγιὲς πνευματικὸ φρόνημα καὶ ὁδηγοῦν σὲ ἀποφάσεις ἅγιες, ὑποστασιοποιώντας μιὰ γνήσια πνευματικὴ ζωὴ. Ὑ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Τίτ. γ' 8-15)

Ἀποστολικές προτροπές

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῦσθαι, ἵνα φροντίζῃς καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιῖστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχηκόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζητῶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαιῶς πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαί τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

πάρχουν ὅμως, περιπτώσεις κατὰ τίς ὁποῖες, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λόγος ἀναβλώνεται στὸν θόρυβο, τὴ ματαιότητα καὶ τὴ ματαιοδοξία. Ἐπίδειξη δῆθεν σοφίας, χειραγώγηση τῆς κοινῆς γνώμης, καλλιέργεια διόνοιας, μάταιη ἀντιδικία καὶ φιλονικία, εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῶν φληναφημάτων, γι' αὐτὸ καὶ εἶναι κατανοητὸ τό πόσο ἐπικίνδυνα εἶναι, ἀκόμη κι ἂν ἐκφέρονται ἀπὸ, κατὰ τὸ φαινόμενο, «σπουδαῖα καὶ ὑπεύθυνα» χεῖλη.

Ἐλλοχεύει κυρίως ὁ κίνδυνος, ἰδίως γιὰ τοὺς ἄπειρους στὸν πνευματικὸ πόλεμο, ἀκόμη κι ἂν ἔχουν ἀγαθὴ προαίρεση, ἀσχολοῦμενοι μὲ «τὰς μωρὰς ζητήσεις καὶ τὰς νομικὰς μάχας», νὰ φθάσουν ἀντὶ νὰ κηρύττουν τὸν Χριστό, νὰ διαφημίζουν τὸν ἀντίδικο... Εἶναι ἄδικο γιὰ τὸν Χριστὸ μας, ὅταν ἔχουμε μιά εὐκαιρία νὰ μιλήσουμε γι' Αὐτὸν στοὺς ἀνθρώπους, νὰ μὴ χρησιμοποιοῦμε τὸν λόγο ὡς προβολέα τῆς ἀλήθειας, ἀλλὰ νὰ τὸν κατασπαταλήμε σὲ ζητήματα καὶ θέματα πού μπορεῖ νὰ μᾶς ἐνδιαφέρουν προσωπικά, δὲν ἔχουν ὅμως καμία σημασία στὴν πνευματικὴ ἀνέλιξη τοῦ ἀδελφοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ παραγγελία τοῦ ἀποστόλου Παύλου εἶναι κάθετη, χωρὶς περιθώρια παρερμηνειῶν καὶ ἀποκλίσεων, «περιῖστασο». Ἀπόφυγέ τα ὅλα αὐτά! Στάσου μακριὰ ἀπὸ σκιαμαχίες καὶ ἐπικεντρώσου σὲ ὅσα ἀξίζουν...

«Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ»

Καί κάτι ἄλλο κάνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Δίνει τὸ ὄριο στὴν ἀντιδικία. Προσδιορίζει τὸ σημεῖο ἐκεῖνο πέραν τοῦ ὁποῖου ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, χάνει ἀπλῶς τὸν χρόνο καὶ τὰ λόγια του καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχει τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστροφή μιᾶς ψυχῆς πεπληνημένης. Κυρίαρχη εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ὀλοκάρδιος ὁ πόθος γιὰ τὴ γνωριμία τοῦ κάθε ἀνθρώπου μὲ τὴν ἀλήθεια τῆς Πίστεως καὶ τὴν ἐγκόληψή της. Γι' αὐτὸ καὶ μὲ αὐτά, καὶ μόνον αὐτά, τὰ κίνητρα ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἰδίως ὁ Πνευματικὸς Κληρικὸς πού ἔχει τὴν αὐξημένη ἀρμοδιότητα,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τίτε, εἶναι ἀξιόπιστα τὰ λόγια αὐτά, καί αὐτά θέλω νά διαβεβαιώνης, ὥστε νά φροντίζουν ἐκεῖνοι πού ἐπίστεψαν εἰς τόν Θεόν νά εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων. Αὐτά εἶναι τὰ καλά καί ὠφέλιμα διά τούς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπόφευγε μωράς συζητήσεις, γενεαλογίας, ἔριδας καί φιλονεικίας διά τόν νόμον, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καί μάταιαι. Αἰρετικόν ἄνθρωπον μετά πρώτων καί δευτέραν νοουθεσίαν, ἄφηνέ τον. Νά γνωρίζης ὅτι ἕνας τέτοιος ἔχει διαστραφῆ, ἁμαρτάνει καί ἔτσι καταδικάζει ὁ ἴδιος τόν ἑαυτόν του. Ὅταν θά στείλω τόν Ἀρτεμῆν σ' ἐσέ ἢ τόν Τυχικόν, φρόντισε νά ἔλθῃς σ' ἐμέ εἰς τήν Νικόπολιν, διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νά περάσω τόν χειμῶνα. Τόν Ζηνᾶν τόν νομικόν, καί τόν Ἀπολλῶ κατευόδωσε τους μέ ἐνδιαφέρον, διά νά μή τούς λείψῃ τίποτε. Ὅς μαθαίνουν καί οἱ δικοί μας νά εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων εἰς ἐπείγουσας ἀνάγκας, διά νά μήν εἶναι ἄκαρποι. Σέ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Χαιρέτησε ἐκείνους πού μᾶς ἀγαποῦν ἐν πίστει. Ἡ χάρις νά εἶναι μαζί μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ὀφείλει νά προσπαθεῖ γιά τήν ἐπιστροφή ὅσων ἔχουν περιπλανηθεῖ μακριά ἀπό τήν ἀσφάλεια τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὅμως, ὁ ἄλλῃς ἐπιμένει στά πιστεύματά του καί τήν αὐτονόμησή του, τότε χαρακτηριστικό τοῦ γνήσιου ποιμένα εἶναι ἡ παραίτηση ἀπό τήν προσπάθεια.

Τί σημαίνει, παραίτηση ἀπό τήν προσπάθεια; Σημαίνει αὐτό πού ὁ Θεοδῶρτος Ἐπίσκοπος Κύρου ἀναφέρει ὡς ἐρμηνεία. «Μηκέτι τās πρὸς αὐτόν διαλῆξεις ποιοῦ, ἀνόνητος γάρ ὁ πόνος», δηλαδή μήν προσπαθεῖς ἄλλο νά τοῦ μιλήσεις, γιατί ὁ κόπος δέν ἔχει ἀντίκρισμα. Ἀναγνωρίζεται τό πείσμα καί ἡ ἐμμονή τοῦ ἄλλῃου στίς ἰδιωτικές του θεωρήσεις, γι' αὐτό καί ὁ γνήσιος τοῦ Χριστοῦ ποιμένας ἀπλῶς παύει νά προσπαθεῖ νά διαλεχθεῖ μαζί του, γιατί χρόνος καί δυνάμεις ἀναλώνονται καί σπαταλῶνται μάταια, χωρίς ἡ ὅποια προσπάθεια νά καρποφορεῖ, καθὼς ἐξουδετερώνεται ἀπό τό ἀλλότριο θέλημα, σεβαστό κατά πάντα.

Καί αὐτή εἶναι ἡ εἰδοποιός διαφορά τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπό τίς θρησκείες. Ὅποιος διαφωνεῖ δέν στοχοποιεῖται, οὔτε προσδιορίζεται ὡς ἀντικείμενο πολεμικῆς καί μνησικακού φανατισμοῦ. Γίνεται ἀντικείμενο προσευχῆς, ὥστε νά τόν φωτίσει ὁ Θεός στήν Ἀλήθειά Του καί νά τόν ἐπιστρέψει στήν ποίμνη Του, ἀλλῆ ἀλλά κατά τὰ ῥησθέντα ἀφήνεται στήν ἐπιλογή του. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μητέρα κι ἔχει μάθει νά ἀνέχεται καί νά περιμένει τὰ παιδιά της, ἀκόμη κι ὅταν αὐτά περιπλανῶνται πολύ μακριά της. Προσεύχεται νά φωτίσει ὁ Ἅγιος Θεός καί νά ὑποδείξει τόν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, ἀλλῆ δέν ὑποχρεώνει, οὔτε ἐπιβάλλει. Ἐπιθυμεῖ τήν ἐν ἑλευθερίᾳ ἐπιστροφή ὡς ὄρο ἀπαραίτητο γιά νά καλλιιεργηθεῖ καί νά θεριψεῖ ἡ ἀγάπη.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

19 Ἰουλίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
«Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451)».
Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, ὁσίων († 380).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε΄ 14-19.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Ἰουλίου, Η΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 14 - 22.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΘΕΕ ΜΟΥ, ΘΕΕ ΜΟΥ...

Ψυχικὴ ἐξάντληση καὶ «ἀποξένωση» τοῦ κληρικοῦ
Μητρ. Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως
Ἀθηνᾶγορα (Δικαιάκου)
(σελ. 378, σχῆμα 15Χ23 ἑκατ.)

Κύριο μέλημα τῆς προσπάθειάς μας ὑπῆρξε καταρχὴν ὁ προσδιορισμὸς καὶ ἡ διευρεύνηση τοῦ φαινομένου τῆς ψυχικῆς ἐξάντλησης καὶ τῶν παραγόντων πού ἐμπρεάζουν τὴ δημιουργία της καὶ βοηθοῦν στὴν ἀνάπτυξή του. Οἱ παράγοντες αὐτοὶ ἐντοπίσθηκαν:

- στὴ δυσκολία διάγνωσης καὶ ἀναγνώρισης τοῦ φαινομένου,
- στὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τῆς προσωπικότητας τῶν ἀτόμων πού ἐμπρεάζουν τίς ἀντιδράσεις τους στὰ στρεσογόνα γεγονότα τῆς ζωῆς,
- στὶς αὐξημένες ἀπαιτήσεις πού οἱ ἄλλοι ἔχουν ἀπὸ ὅσους προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους στὸ κοινωνικὸ σύνολο,
- στὴν ἀμφισβήτηση τῶν παραδεδομένων ἀξιῶν στὴν ἐποχὴ μας πού ἔχουν προκαλέσει ἀλλαγές στὸ μέχρι σήμερα παραδοσιακὸ κοινωνικὸ γίνεσθαι καὶ στὸν τρόπο χρήσης τοῦ ἐλεύθερου χρόνου.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr